

gledavci in gledavke so bili grozno lepo oblečeni, kateri so vsi po carovim ukazu obraznice imeli, da bi se slednji brez spoznan biti po svoji volji lahko na tanko razgledal. Vsih oči so bile obrnjene na trumo pripeljanih deklic, od katerih je ena zaljši od druge bila. Vsaka želi sicer izvoljena biti, pa vendar nobena ne vé, ktera da bo. Nar prijetniši se je gledavcam zdela kneginja Elizabeta Barbarikinja, ona sama je upala, da zavoljo svoje plemenitosti in sloveče lepote mora cesarica izvoljena biti.

Zdaj na enkrat stopi memo vsih družih bliskajoče oblečena lepa prikazin v dvorano z mnogimi strežaji, toda tudi z obraznico čez obličje, — vsi jo za carskiga ženina čislajo, in nezapopadljivo veselje je prešinilo kneginjo Barbarikinjo, ko jo zala prikazin ogovori, in vsa trepeče, ko se od nje naprej odtegne. Ker pa vendar večkrat nazaj do nje pride in se prilizljivo z njo pomenkva, si že v duhu ošabna misli cesarski venec na svoji glavi in vse druge poklicane tovaršice pod svojimi nogami.

Natalia Nariškinja je tudi med gledavci, toda bolj od zadaj zraven svojiga dobrotljiviga rednika Matveva je sedela ponižno oblečena brez zlata in biserov. — Kmalo za uno zalo prikaznijo je prišel tudi njeniga rednika prijatelj, k a p i t a n, s katerim se je ona tolikokrat doma prijazno pogovarjala, imel je le pol obraznice čez obličje. Ko se ji približa, ga je Natalia z navadno priprostostjo vprašala: če si je car že izbral nevesto? Ne še — ji odgovori Aleksi — pa če bi ga rada vidila, te peljem do njega. O ne, ne — mu odgovori Natalia — jez sim že s tem mesticam zadovoljna.

Zna biti, pravi spet Aleksi, da bi si car tebe izbral, če bi te vidil. O jez ne hrepenim po taki časti in jo iz serca privošim kneginji Barbarikinji. — To je vendar prevelika ponižnost, ji odgovori Aleksi, zakaj le pomisli, da bi znala morebiti cara in celo cesarstvo osrečiti.

Vse to pergovarjanje jo je v serce speklo; globoko je zdihnula in solza ji priteče na zalo lice. Aleksu je bilo sedaj popolnoma očitno, da ga serčno ljubi, in da za-nj, kakor kapitana, več mara, ko za mogočniga cara.

Sedaj na glas zavpije rekoč: obraznice proč iz obličij!

Ko bi trenul, vse potihne. Vsih oči se naglo obrnejo na cara, ker tudi on več obraznice nima; vsim serca trepljejo in pazljivo poslušajo, ktere deklice imé bodo zaslišali, da jo cesarico pozdravijo in se ji uklonejo; — kneginji Barbarikinji pa je bilo, kakor da bi jo bila strela zadela, ko je spoznala po odloženih obraznicah, da tista zala prikazin, ktera ji je toliko prijetniga sladkljala, ni bil car, ampak le carov norec. Ko je pa celò krono na glavi ponižne Nariškinje zagledala in glas zaslišala: „tukaj glejte svojo carico, Moškovitarski veljaki!“ je omedlevši dvorano zapustila. J. P.

Novičar iz storanskih krajev.

Iz Lutomera na spod. Štajarju 7. decembra. Xv. Neznam od veselja kaj! Narava u svoji moči še nam z jasnimi dnevi strežuje i za poljska — posebno gorička opravila s prihladnim vremenom nakimavlje.

Kada človek germolenje delavcev u naših vinogradih premotruje, posili se mu u njega znotrajnstvi misel: Da Bog vsemogoči nam sopet svojo blagodarno ruko i srečnejše čase podati hoče.

Vinska cena po tergatvi do 95, 100 do 115 i celò 120 for. štrtinjak s posodvoj se je zaradi zastalega kupovanja silno znižala.

Tudi Madžari nam svojo pikolo *) u tedninskem teržtvi narivavlejo. Tedninski sejm kod nas se sploh povekšauie; doidejo ljudi od raznih dalešnjih krajev.

*) Tak imenujejo naši ljudi madžarsko vino, koje je izverstno kislo i silno. Pis.

Učenci našo školo silo napunjavlejo, pa le škoda, da nam knjig tak zbilno manjka.

Poslednje Vas še molim, da u mojem dopisu od 24. aug. (list Novic 72.) popraviti blagovolite, da milirajni dobrotnik dr. Ivan Gottweis je sporočil za osnovo 4. razreda normalnih učilnic v svoji operoki 8000 fl., ne pa 4000, kakor tamo natisnjeno stoji. Z Bogom!

Novičar iz mnogih krajev.

Za Ogersko, Horvaško in Slavonsko, kakor tudi za vojvodino Serbsko in Temeški banat je prišel 29. novembra cesarsk patent, ki odpravi marsiktere stare v teh deželah posebne pa slabe postave zastran vlastništva ležečiga premoženja (zemljiš itd.), in ker pride občni gradjanski zakonik prihodnje tudi v teh deželah v veljavnost, vrvnà te lastinske pravice v soglasji s postavami omenjeniga zakonika. — Ministerstvo vojaštva je ukazalo, da v tistih krajih, ker se na nobeno vižo ne more za popotne vojake mesa dobiti, se jim mora namesto njega druga tečna domača jed za kosilo skuhati. — Maršala Radecki-ga pričakujejo na Dunaj. — Sliši se, da se bodo pri nekterih višjih cesarskih službah nektere važne spremembe zgodile. — Iz Zemuna je šla nek deputacia na Dunaj, cesarja prosit, naj bi Zemun (Semlin) v svobodno luko (Freihafen) povzdigniti blagovolil. — Učilnica v Ogerskim Altenburgu, kjer se uči višji kmetijstvo, ima letos dokaj učencov, iz Ogerskiga, Erdeljskiga, Vojvodine, Českiga, Marskiga, Galicie, Austrie in Tiroljskiga. — Odertniki ne dajo miru: na Tiroljskim nekteri žitarji pripovedujejo, da prihodnje leto bo žito tako plesnelo, kakor letos grojzdje. — Od vsih krajev se sliši, da take zime kakor letos že ni bilo od leta 1800. — Napolitanska in Angleška vlada ste bile prvi, ki ste po svojih poročnikih Napoleona za cesarja spoznale. — Ravno je prišla iz Londona važna novica, ktero je minister deržavnimu zboru naznanil, da je namreč novi cesar zagotovil, zvesto spoštovati vse pogodbe od leta 1815. — Turk bo nad Černogorce glasovitiga Omer-Pašata poslal. Carigradski časnik Černogorce še vedno svoje „nar nepokojniši podložnike“ imenuje! — Vse se čudi nad prepovedjo turškigasultana, po kateri ne smé prihodnjic nobeni ptuji parobrod z ljudmi skozi Bospor, ki je stara pot za kupčijo v Azio. — Angleški minister denarstva D'Israeli je v poslednjim deržavnim zboru 5 ur razkladal, kako naj bi se deržavni dohodki in stroški za leto 1853 poravnali brez da bi davki na ktero stran prehudi bili; predlogi njegovi, ktere časniki hvalijo, pridejo v pretres deržavnimu zboru.

Nektere Liburnske besede.

Nabral J. Volčić.

Divić, okroglo glediše, (das Amphitheater, besonders jenes zu Pola; aber auch jedes Amphitheater). Prostí ljudi to tako pripovedujejo: „Vile Učkarske so stavile z nekimi drugimi Vilami, da bodo v Pulju v jedni noči z Učke kamenje nošec i kodeljo predoč do petelino-vega petja Divić sagradile, — ali kaj se zgodí? žena v Pulju peče kruh in, meseć ga, pleskne z rokami po umesenemu hlebcu, zbudí peteline, ti počno peti, in Učkarske Vile so stavo zgubile, ga niso mogle dodelati in ga niso smele potle pokriti. Še dva druga Divića sta na svetu, in tud ta dva so Vile sozidale. Divić od „Diva“ = „Vila“ ali od „diviti se“.

Ponos, Vorwurf, na Krajskem „ponašati“, „oponašati“, z. B. „sam molil, se postil, hodil na prostjenja, neka ne budi Bogu ponos“; v staroslovenskem „ponos“, Vorwurf; morebiti je bolj prav, ko serbski „ponos“, edler Stolz. (Dalje sledí.)